

DOST KİMİ BİR QOHUM, QOHUM KİMİ DOST

Tanınmış kitabxanaşünas alim, tarix üzrə fəlsəfə doktoru, Bakı Dövlət Universitetinin "Kitabxana resursları və informasiya axtarış sistemləri" kafedrasının dosenti Aşur Əliyevin 70 yaşı tamam olur. Respublikada kitabxanaşünaslıq elminin inkişafında, eləcə də yüzlərlə kitabxanaçı kadrın hazırlanmasında böyük əməyi olan Aşur Müseyib oğlu Əliyev 1946-cı il iyunun 1-də Zəngilan rayonunun Baharlı kəndində anadan olub. Atası, tanınmış dəmiryolçu Müseyib Əliyev ömrünün 40 ilini Ordubad dəmiryolu idarəsində çalışıb və uşaqlarını halal zəhmətlə, min bir əziyyətlə böyüdü.

Aşur Əliyev ilk təhsilini 1953-1957-ci illərdə Baharlı kənd ibtidai məktəbində Aslan Vəliyev kimi mahir pedaqoqdan alıb. Daha sonra 1958-1965-ci illərdə 8-illik Mincivan kənd və 11-illik Mincivan dəmiryolu məktəbində təhsilini davam etdirib. Orta məktəbi əla qiymətlərlə bitirən A.Əliyev həmin il elm, təhsil almaq məqsədi ilə Bakıya gəlib və ali məktəbə daxil olub. O, 1969-cu ildə Azərbaycan (indiki Bakı) Dövlət Universitetinin Kitabxanaçılıq fakültəsini fərqlənmə diplomu ilə bitirib və 1969-1970-ci illərdə ordu sıralarında xidmət edib. A.Əliyev ilk əmək fəaliyyətinə 1969-cu ildən Abşeron rayonu Şurabad kənd mədəniyyət evində müdir vəzifəsində başlayıb.

Məlumdur ki, yarandığı ilk gündən, görkəmli alim, professor Abuzər Xələfov başda olmaqla "Kitabxanaçılıq-informasiya" fakültəsinin yetirmələrinin və əməkdaşlarının Azərbaycanda kitabxana işinin öyrənilməsi, təşəkkülü və inkişafı istiqamətində tarixə düşəcək işləri olub. Bu sırada Aşur Əliyevin də öz yeri var. Belə ki, A.Əliyev 1974-1977-ci illərdə "Kitabxanaçılıq" fakültəsinin aspirantı olub. Dissertasiya işi də çox mühüm və maraqlı bir mövzuya - "Naxçıvan Muxtar Respublikasında kitabxana işinin tarixinin öyrənilməsi"nə həsr olunub. Maraqlısı budur ki, bu mövzu o dövrə qədər tədqiqat obyektı olmayıb. Bu, ilk təşəbbüs idi. Odur ki, belə bir mövzunu elmi döviyyəyə daxil etmək böyük zəhmət və əzmkarlıq tələb edirdi. A.Əliyev uzun müddət Azərbaycan və Naxçıvan Muxtar Respublikalarının dövlət arxivlərində, mərkəzi kitabxanalarında və əlaqədar təşkilatlarında böyük elmi araşdırmalar aparıb. Mövcud ədəbiyyatın, əlyazmaların və dövrü mətbuat materiallarının ustalıqla əlaqələndirilməsi nəticəsində geniş elmi ictimaiyyətin xəbərsiz olduğu xeyli maraqlı faktlar və hadisələr müəllif tə-

rəfindən üzə çıxarılıb. Bunların nəticəsidir ki, qədim diyarımız olan Naxçıvan Muxtar Respublikasında 1920-1985-ci illərdə kitabxana quruculuğu sahəsində əldə edilən nailiyyətlər haqqında elmi ictimaiyyətimiz dəqiq məlumatlar əldə edib. Bu, ölkəmizdə, o cümlədən, Naxçıvan Muxtar Respublikasında kitabxana işinin öyrənilməsinə bəxş edilən böyük töhfə idi, hansı ki, tələbələr, aspirantlar və gənc alimlər bu mənbədən minnətdarlıqla bəhrələnilir. Beləliklə, Aşur Əliyev 1991-ci ilin martın 31-də Bakı Dövlət Universitetinin Tarix fakültəsinin ixtisaslaşdırılmış bir dəfəlik Şurasında uzun illərin gərgin zəhmətinin, yorulmaz araşdırmalarının və yuxusuz gecələrinin bəhrəsi olan "Naxçıvan MSSR-də kitabxana işi (1920-1985-ci illər)" adlı dissertasiya işini uğurla müdafiə edərək tarix elmləri namizədi alimlik dərəcəsinə layiq görülüb. 1992-ci ildə isə Azərbaycan Respublikası Prezidenti yanında Ali Attestasiya Komissiyasının qərarı ilə ona dosent elmi dərəcəsi təqdim edilib.

Aşur Əliyev bu gün yaradıcılığının çiçəklənən dövrünü yaşayır. Onun müəllifi və ya həmmüəllifi olduğu dərsliklər, dərs vəsaitləri, tədris-metodik vəsaitlər, elmi məqalələr milli kitabxanaşünaslıq irsini zənginləşdirməkdədir. Onun qələmindən çıxan "Təbiətşünaslığa dair ədəbiyyatın təsviri, təsnifləşdirilməsi metodikası", "Ədəbiyyatın KBT cədvəlləri üzrə sistemləşdirilməsi", "Çap əsərlərinin bibliografik təsviri qaydaları" və s. metodik göstərişləri kitabxanaşünaslıq sahəsi üzrə ədəbiyyat sisteminə qiymətli mənbələrdən sayılır. Onun, həmkarı Rəşad qardaşov ilə birgə üzərində çalışdıqları "Müasir təsnifat cədvəlləri" adlı dərs vəsaiti isə bu sahəyə məşğul olanların işiq üzü görməsini çoxdan bəri gözlədikləri bir mənbədir.

Müstəqil Azərbaycanda kitabxanaşünaslıq elmimizin ən böyük nailiyyətlərindən biri "Kitabxana resursları və informasiya axtarış sistemləri" kafedrasının professor-müəllim heyətinin böyük zəhməti hesabına ərəşəyə gələn "Kitabxanaşünaslıq: kitabxana kataloqları" adlı dərs vəsaitidir. Aşur müəllimin həmmüəllifi olduğu "Kitabxanaşünaslıq: kitabxana kataloqları" dərs vəsaiti isə bu sahə ilə məşğul olanların stolüstü kitabına çevrilib.

40 ilə yaxındır ki, məhsuldar elmi və pedaqoji fəaliyyətlə məşğul olan dosent Aşur Əliyevin ictimai fəaliyyətini də qeyd etməmək olmaz. O, bir sıra ixtisaslaşdırılmış müdafiə şuralarının, 1992-ci ildən isə Fakültə Elmi Şurasının, həmçinin kitabxanaşünaslıq, bib-

liografişünaslıq, kitabşünaslıq və informasiyaya dair elmi-nəzəri, metodik və təcrübi jurnalların, eləcə də, bəzi qəzet redaksiya heyətlərinin üzvüdür.

Öz müəllim auditoriyası olan sevilən pedaqoq A.Əliyev bütün şüurlu ömrünü Bakı Dövlət Universitetinə, doğma "Kitabxanaçılıq" fakültəsinə bağlayıb. 1973-cü ildə baş laborantlıqdan başlayan bu yolda müəllim, baş müəllim vəzifələrinə qədər şərəfli yol keçib. Cavan ikən dekan müavini işlədiyi müddətdə isə işinin öhdəsindən layiqincə gələrək, həm fakültədə, həm də universitetdə müəllim-tələbə heyətinin böyük rəğbətini qazana bilib. O, hal-hazırda da elmi-pe-

daqoji fəaliyyətlə həvəslə məşğuldur. Hər kəsə öz dilində danışmağı bacaran A.Əliyev doğma fakültədə gənc nəslin təlim-təربiyəsində bilik və bacarığını əsirgəmir.

Hörmətli oxucu!!!!

Bunlar Aşur müəllimin elmi-pedaqoji məziyyətləri haqqında bildiklərim idi. Bir qədər də onunla qohumluq tellərindən söz açmaq istədim. 1995-ci ildə Azərbaycan Televiziya və Radio Verilişləri Komitəsində (o vaxtlar belə adlanırdı) ilk əmək fəaliyyətinə başladım. Elə o vaxtdan həyatımı bu ocaqla bağladım. Radionun səs operatoru vəzifəsindən səs rejissoru və rejissor vəzifələrinə qədər pillə-pillə yüksəldim. Bu dönmə taleyimin ən mürəkkəb, itkili, lakin yaradıcılıq baxımdan ən gözəl illəri oldu. İndiki bir sıra uğurlarıma görə də mən bu sehirli ocağa borcluyam.

2000-ci illər idi. Radionun hər gün efirə gedən "Səhər" musiqili-informasiya proqramının rejissoru idim. Bu dövrdə Azad Azərbaycan radiosunun yeni fəaliyyətə başlayan ictimai-siyasi şöbəsinin (106,3 FM-lə paralel) verilişləri bizim bazada, bizim studiyalarda hazırlanırdı. Elə efirə də bizdən də yayımlanırdı. Bu radioda Aynur Aşurqızı adlı bir gənc xəbər aparıcısı çalışırdı. Hazırladığı süljetlər, aldığı müsahibələr də Azərbaycanın xarici siyasəti ilə bağlı idi. Heç kimlə əlavə kəlmə kəsməz, heç kimin söhbətinə qarışmaz, heç kimin söhbətini etməz, öz növbəsində gələr, materialını oxuyar, süljetini təhvil verib gedərdi. Doğrusu, onun bu təbiəti nə vaxtdır diqqətimi cəlb etmişdi. Sən demə bu başı aşağı gedən qız Aşur müəllimin qızı imiş.

O dövrdə atam neçə illik xəstəlikdən sonra dünyasını dəyimişdi. Anam da atamdan sonra infarkt keçirərək yataq rejimində idi. İlk dəfə söhbəti evdə açanda mənə: "Kimləndir?", sualını verdilər. Mən, "Universitetdə Aşur müəllimin qızıdır", deyəndə, ocaqlarında böyüdüym, Bakı Dövlət Universitetinin dosenti

keçməzdi ki, Aşur müəllim Sevil xanım, qızları Aytən, oğlanları Elnur və Anarla bağa gələr, olduqca maraqlı, yadda qalan bir məclis qurulardı. Elm-tədrisdən də danışılardı, zarafat da edilərdi, nəğmə də oxunardı və s.. Amma təssüflər olsun ki, hər iki ailənin belə unudulmaz, şən, nümunəvi günləri çox sürmədi. 2006-cı ilin 22 dekabrında anam dünyadan köç etdi. 2010-cu ilin 3 avqustunda Fuad müəllim fəlsəfi dünyaya əbədi "əlvida" dedi. Ondən sonra davam edən 1 il, 4 aylıq əzablı ömründə isə Mələk xanımı artıq heç nəylə ovutmaq olmadı... Hətta ömrünün son günlərində xəstəxanada olarkən Mələk xanım belə bir arzu etmişdi: "Ay Aşur müəllim. Xəstəxanadan çıxım, yığışaq bağa, bir kabab yoğur" (bilənlər bilir ki, Aşur müəllimin yaxşı kabab çəkməyi var). Fəqət, min təəssüf olsun ki, o kababdan nuş etmək Mələk xanıma qismət olmadı...

Bəli, Aşur müəllim onu tanıdığımız ilk gündən özünə qarşı belə hörmət qazanıb. Çünki, o, səmimi, qayğıkeş, humanist və orijinal ünsiyyətçi insandır. Bu səbəbdən onunla edilən söhbət də səmimi alınır. Onunla hər mövzuda söhbət edə bilərsən. O, həm təmkinlə dinləməyi bacarır, həm də yeri gələndə məsləhətini əsirgəmir. Biz, vaxtaşırı görüşlərimizdə elm, təhsil, tədrislə bağlı fikir mübadiləsi aparırıq. Qazanılan uğurlarla, qarşıda duran müəyyən problemlərlə bağlı təəssüatlarımızı bölüşürük. Bəzən (xüsusən, gərgin anlarda) söhbətimiz duzlu-məzəli istiqamətə də alır. Bizi bir yerdə söhbətləşən görənlər bəzən hətta qibtə etdiklərini də gizlətmirlər. Və hər növbəti görüşümüzə bu insanı daha da yaxından tanıdıqca vaxtilə Fuad müəllimin, Mələk xanımın "Yaxşı kişidir" kəlmələri düşüncəmdə bir daha təsdiqini tapır. Bu təsdiqin başqa bir nümunəsi Aşur müəllimlə həm də yaxın dost olmağımdır. Bəli, aramızda olan bu qədər yaş fərqi, balalarımın babası olmasına baxmayaraq, biz, həm də dostuq. Bir-birinə ərklə, kişiyənə sözünü deyə biləcək dost. Çünki, Aşur müəllim qəlbi təmiz insandır. Qəlbi təmiz insanla isə dost olmağa dəyər... Odur ki, mən, dost kimi bir qohum, qohum kimi dost olan əziz Aşur müəllimə ömrünün müdriklik çağında tərəvətli, uzun ömür, sağlam həyat, yeni həvəs, rahat nəfəs, məhsuldar elmi-pedaqoji fəaliyyətinə isə uğurlar arzulayıram!!!!

Beləliklə, 2004-cü ilin noyabrında Aynur Aşurqızı ilə xeyir-işimiz oldu (hörmətli oxuculardan çox-çox üzr istəyirəm). O gündən bu ailə ilə bir evli kimi qaynayıb-qarışdıq. Arada fəvqə bir mehribançılıq, hörmət-izzət yaranmışdı. Fuad müəllim ən əlamətdar günlərdə dəvətə ilk olaraq Aşur müəllimdən başlayardı. Yerini də süfrənin başında, öz yanında saxlayardı. Təbii ki, ilk bədələr də qarşı tərəfin şərəfinə qaldırılardı. Bağda olanda çox vaxt Fuad müəllim məndən mobil telefonu alıb: "Aşur müəllim. Bacın (Mələk xanımı nəzərdə tutaraq) əla aş hazırlayıb. Sevil xanımı da, uşaqları da götür, dur gəl bağa", deyərdi. Çox

Dərin hörmətlə,
Anar Məmmədov,
BDU-nun dosent əvəzi, şair-publisist, Azərbaycan Yazıçılar və Jurnalistlər Birliklərinin üzvü